

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 24121

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **5910** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът се е произнесъл по делото с решение № 5287/16.02.2025г.

Наред с касационни жалби от двете страни, срещу решението са постъпили две искания от ищеца чрез адвокат Св.И. – 1.искания по чл.247 от ГПК и по чл.250 от ГПК, подадени на 19.02.2025г. и 2.по чл.248 от ГПК за изменение в частта за разноските, подадено на 21.02.2025г., препис от които са връчени на ответника.

Съдът намери следното по исканията:

1.По чл.247 и чл.250 от ГПК – ищецът счита, че съдът е допуснал фактическа грешка, определяйки че присъдената законна лихва се дължи от деня на предявяване на иска -22.06.2023г., а не от преустановяване на деликта - 31.01.2020г., съответно с допълнително произнасяне по реда на чл.250 от ГПК.

Съдът намери, че искането за поправка на ОФГ/съответно за допълване на решението с промяна на датата на законната лихва следва да се остави без уважение. Не се касае за ОФГ, защото съдът е изложил и в мотивите си от коя дата следва да се присъди законна лихва върху обезщетението. Дали този му извод е мотивиран или не, не е въпрос на акт за поправка. Същото се отнася и до допълването, което е недопустимо, защото съдът би изменил недопустимо решението си, тъй като вече се е произнесъл по съответния начин за присъждане на лихва. Възраженията на ищеца са предмет на касационния контрол, за упражняване на какъвто е подал касационна жалба и евентуална преценка за неправилност от горната инстанция.

2. По чл.248 от ГПК - Ищецът прави искане да бъде увеличен присъдения размер на адвокатското възнаграждение, като намира, че определеният от съда от 251 лв. размер не отговаря на принципа

за определяне на справедливо възнаграждение на адвокатския труд, който в случая включвал четири заседания, както и изготвяне на частни жалби. Възразява и срещу определяне на възнаграждението само съразмерно на уважената част от иска. Цитира практика на ЕСПЧ.

Съдът намира искането за неоснователно. В случая е изложил своите съображения за определяне на адвокатското възнаграждение - на основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата и съразмерно с уважената част от иска, като размерът е 251 лв. съгласно чл.8, ал.2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Не намери основание да измени този размер. Няма основание да не бъде приложен принципът за присъждане на разносните съразмерно на уважената част от иска, в който размер ответникът ги понася. Що се отнася до искането да се включи и възнаграждение във връзка с частната жалба, то същото е предмет на присъждане със съответното определение, постановено по тази частна жалба, а не с решението.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исканията на ищеца от 19.02.2025г. с правния основания чл.247 и чл.250 от ГПК за поправка на фактическа грешка/за допълване на решение № 5287/16.02.2025г. по делото и искане от 21.02.2025г. с правно основание чл.248 от ГПК за изменение на решението в частта за разносните.

Решението може да се обжалва с жалба пред тричленен състав на АССГ в 14 дневен срок от съобщението, в частта в която се отхвърлят исканията по чл.247 и чл.250 от ГПК, а в частта с характер на определение по искането по чл.248 от ГПК – в 7 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: